

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5C/69/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8825202118
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2025:8825202118.1

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v právnej veci žalobkyne: A. B., C. D., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, XXX XX F., proti žalovanému: D. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, XXX XX F., G. H. I. H. J., K. XX, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci nepribližovania sa na určenú vzdialenosť k osobe, ktorej telesná alebo duševná integrita môže byť tým konaním ohrozená, vo veci nevstupovania alebo iba obmedzenia vstupovania do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojim konaním strana sporu ohrozuje, takto

rozhodol:

N a r i a d ť u j e toto neodkladné opatrenie:

Žalovanému ukladá povinnosť nepriblížiť sa úmyselne k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, a to s výnimkou času počas úkonov trestného konania, priestupkového konania alebo civilného konania, na ktoré bude žalovaný predvolaný, a to len v rozsahu konkrétneho konania a v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovaného na úkonoch jednotlivých konaní.

Žalovanému ukladá povinnosť nevstupovať do rodinného domu súpisné číslo XXX/XX na ulici E. XXX/XX, XXX XX F..

Návrh na vydanie neodkladného opatrenia v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

Súd poučuje žalovaného, že môže podať voči žalobkyni žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať nároku na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

Žalobkyni priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia o neodkladnom opatrení samostatným uznesením.

odôvodnenie:

5C/69/2025

1. Žalobkyňa sa návrhom na vydanie neodkladného opatrenia domáhala, aby súd žalovanému dočasne vstupovať do bytového domu v meste: F., L. E. XXX/XX, okr. F. M. G.. Zároveň žiadala uložiť žalovanému povinnosť nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s výnimkou prípadov konaní pred orgánmi verejnej moci. Zároveň žiadala kontrolu dodržiavania neodkladným opatrením nariadenej povinnosti technickými prostriedkami. Žiadala tiež priznať náhradu trov konania.

2. Návrh žalobkyňa odôvodnila tým, že bývajú vo spoločnej domácnosti so svojim synom, ktorý je závislý na alkohole a potom po požití alkoholu ju veľmi verbálne aj fyzicky agresívny. So žalovaným spoločne bývajú v bytovom dome: F., L. E. XXX/XX, okr. F. M. G., ktorý je vo spoločnom vlastníctve. Spoločné

spolužitie so žalovaným je aj napriek tomu, že je to syn žalobkyne dlhodobo narušené, nakoľko už dávnejšie boli prítomné vážnejšie problémy spôsobené v opitosti a sú dôsledkom synovej závislosti na alkohole. Aj keď je problémový a všetko mu v spoločnej domácnosti vadí, nie je schopný ani ochotný nájsť si svoje bývanie. Situácia je v domácnosti napätá a neznesiteľná, na dennom poriadku je psychické a fyzické násilné správanie žalovaného voči žalobkyňi a aj voči synovi, ktorý s nimi žije v spoločnej domácnosti. Žalovaný žalobkyňu viackrát fyzicky napadol, uráža a obviňuje ju, psychicky trápi, tak že ju neustále uráža, ponižuje jej ľudskú dôstojnosť, hovorí jej veci, ktoré sa jej dotýkajú osobne, veľmi ju to traumatizuje a tiež brata žalovaného a celkovo aj svoje okolie nezmyselným urázaním a osočovaním. Žalovaný jej vulgárne nadáva, vrieska, vyhráža sa, keď je s ním v dome, bojí sa ho, nakoľko je už vo vyššom veku, má zdravotné problémy, preto sa mu nedokáže ubrániť. Útočí už aj na ľudí, ktorí im pomáhajú, alebo sú s nimi v kontakte. Odmieťa sa spolupodieľať na chode domácnosti, všetko musí zabezpečovať sama žalobkyňa zo svojho príjmu. Pomáhajú jej pri sebaobslužných úkonoch, nakoľko je imobilná, cudzí ľudia, ktorí však majú strach kvôli jeho agresívnym útokom. Naposledy t.j. 12.11.2025 privolala políciu, keď žalobkyňu opakovane napadol, a vykázali ho zo spoločnej domácnosti na dobu 14-dní. Nevie sa brániť a bojí sa svojho vlastného syna a doma sa necíti bezpečne, nakoľko syn je nebezpečný agresor. Spolužitie so žalovaným sa stalo priam neznesiteľné. Zo správania žalovaného majú neustály strach o svoje životy, boja sa byť s ním v jednej miestnosti, preto sa snažia vyhýbať kontaktu s ním. Násilné správanie žalovaného sa každým dňom stupňuje, on nemá zábrany žalobkyňi ublížiť. Psychické násilie ju nesmierne vyčerpáva. Teraz je od dňa 12.11.2025 políciou vykázaný na dobu 14 dní zo spoločného obydľia s povinnosťou nepribližovania sa na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov. Ak by takéto správanie naďalej pokračovalo, mohlo by dôjsť k vážnej ujme na zdraví a životoch, prípadne na majetku. Žalovaný bude aj naďalej pokračovať v násilnom správaní, a preto žiada súd o nevyhnutnú súdnu ochranu, vylúčenia zo spoločnej domácnosti.

3. K návrhu žalobkyňa pripojila Potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydľia Obvodného oddelenia PZ Vranov nad Topľou, zo dňa 12.11.2025, ktorým bol žalovaný dňa 12.11.2025 o 01:30 hod. vykázaný zo spoločného obydľia so žalobkyňou podľa § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. Vykázanie zo spoločného obydľia sa vzťahuje na priestor rodinného domu na E. L. N. XXX/XX F. O. F., okr. F. M. G. vzťahujúceho sa na ohraničenie oplotením predmetného rodinného domu. na dobu 14 dní. Vykázaná osoba sa bude zdržovať na konkrétnej adrese v obci F. uvedenej v potvrdení.

4. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 10Tp/9/2025 súd zistil, že uznesením povereného príslušníka PZ, Obvodného oddelenia PZ Vranov nad Topľou ČVS: ORP-364/VT-VT-2025 zo dňa 13.11.2025 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku vydané uznesenie o začatí trestného stíhania a súčasne vznesené obvinenie žalovanému pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. h) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 13.11.2025 v čase okolo 06:00 hod. sa vrátil do miesta svojho trvalého bydliska ul. E. XXX/XX F. F., aj napriek tomu, že bol dňa 12.11.2025 o 01:30 hod. vykázaný zo spoločného obydľia ohrozenej osoby - matky A. B., ktorú opakovane ohrozoval, pričom vykázanie zo spoločného obydľia vydalo Obvodné oddelenie PZ vo Vranove nad Topľou podľa § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore dňa 12.11.2025 pod číslom 1057869 vzťahujúc sa na priestor rodinného domu s číslom XXX/XX v obci F., okr. F. M. G. vrátane priestoru ohraničeného oplotením dvora dotknutého rodinného domu po dobu 14 dní, t.j. od 01:30 hod. dňa 12.11.2025 do 01:30 hod. dňa 26.11.2025.

5. Z predmetného spis súd ďalej zistil, že uznesením z 16.11.2025 sudca pre prípravné konanie vzal žalovaného do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pričom väzba u obvineného začala plynúť dňa 13.11.2025 o 07.45 hod. a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby, Floriánska 18, Košice. Z odôvodnenia tohto väzobného uznesenia súd zistil, že konkrétnou skutočnosťou zakladajúcou dôvod tzv. preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je tá skutočnosť, že obvinený sa opakovane, a to v krátkom časovom slede (rok 2024-2025) dopúšťal trestných činov nebezpečného vyhrážania spáchaných voči identickým poškodeným t.j. jeho matke a bratovi. Teda tým osobám, s ktorými má spoločné obydľie. O tom má 3 záznamy v odpise z registra trestov. Okrem toho zo záznamu o priestupkoch vyplýva, že bol 6 krát priestupkovo prejednaný, z toho dvakrát hádka s bratom a vyhrážanie sa mu bitkou, napadnutie A. E., dvakrát hrubé správanie, neuposlušnosť výzvy policajnej hliadky. Ani to mu však nezabránilo dňa 11.11.2025 a 12.11.2025 sa pod vplyvom alkoholu opätovne hádať s matkou, vyhrážať sa jej, pýtať od nej peniaze a dobíjať sa do jej izby, v ktorej sa pred ním zamkla, lebo sa ho bála. Uvedené je vo vyšetrovacom spise preukázané úradnými záznamami polície,

oznámením o priestupku A. B. z 11.11.2025 a zápisom o dychovej skúške obvineného. Na základe toho ho policajti OR PZ, OPP, Vranov nad Topľou dňa 12.11.2025 o 01.30 hod. podľa § 27a ods. 1 Zák. č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore vykázali zo spoločného obydliá, a to z rodinného domu na ul. E. XXX/XX, XXX XX F.. Pri vykázaní obvinený uviedol, že sa bude zdržiavať na adrese P. XXX/XX, F..

6. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR ku dňu 27.11.2025 vyplýva, že žalovaný bol šesťkrát priestupkovo postihnutý. V piatich prípadoch sa jednalo o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, v jednom prípade priestupok proti verejnému poriadku. Žalobkyňa sa nedopustila žiadneho priestupku.

7. Z odpisu registra trestov vyplynulo, že žalovaný má doposiaľ tri záznamy v registri trestov. Jednalo sa vo všetkých prípadoch o násilnú trestnú činnosť, a to opakovane o nebezpečné vyhrážanie a v jednom prípade o ublíženie na zdraví. Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 13T 12/2024 z 13.3.2024 bol žalovaný odsúdený za spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa §360 ods. 1, ods. 2, písm. a), písm. b) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa §156 ods. 1, ods. 2, písm. a) Trestného zákona. Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. OT 36/2024 z 26.7.2024 bol žalovaný odsúdený za spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa §360 ods. 1, ods. 2, písm. b) Trestného zákona. Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 2T 26/2025 z 24.5.2025 bol žalovaný odsúdený za spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa §360 ods. 1, ods. 2, písm. b) Trestného zákona. Žalobkyňa nemá záznam v registri trestov.

8. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

9. V zmysle § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť, najmä aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje.

12. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť, najmä aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

13. Podľa § 325 ods. 3 CSP za podmienok ustanovených osobitným predpisom môže súd nariadiť kontrolu dodržiavania neodkladným opatrením nariadenej povinnosti technickými prostriedkami.

14. Podľa § 326 ods. 1, ods. 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

15. V zmysle § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

16. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

17. V zmysle § 330 ods. 1, ods. 2 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

18. Ako vyplýva z § 333 CSP, neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

19. Podľa § 334 CSP, súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

20. V zmysle § 336 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

21. Podľa § 337 ods. 1, 2 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje. Súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

22. Pri nariadení neodkladného opatrenia je aj naďalej použiteľná doterajšia judikatúra, podľa ktorej si potreba bezodkladnej úpravy pomerov vyžaduje aspoň osvedčenie danosti nároku uplatňovaného žalobcom a zároveň osvedčenie bezprostrednej ujmy, ktorá by hrozila, ak by k nariadeniu neodkladného opatrenia nedošlo. Žalobca musí existenciu a dôvody ujmy dostatočne spravdepodobniť.

23. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012, podľa ktorého osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na predbežné opatrenie. Pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formalities, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvýš (vysoko) pravdepodobné.

24. Pri osvedčovaní nároku nie je potrebné dbať na formálne požiadavky, inak platné pre dokazovanie, vrátane požiadavky, aby sa druhá strana sporu mohla vyjadriť k obsahu listín, ovplyvňujúcich úsudok súdu o splnení predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 13. decembra 2012, sp. zn. 5 Obdo 33/2012)

25. Konštantná judikatúra súdov zakotvuje, že subjekt domáhajúci sa vydania predbežného opatrenia musí osvedčiť dôvody na jeho vydanie, t.j. potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obavu o ohrozenie budúceho výkonu súdneho rozhodnutia, dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012)

26. Súd sa v danom prípade v plnej miere stotožňuje s dôvodmi na nariadenie neodkladného opatrenia uvedenými v návrhu žalobkyne.

27. Základnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré súd musí skúmať je osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, žalobkyňou tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), že uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobkyňa domáha (princíp efektívnosti), že navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ bude mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (princíp subsidiarity).

28. V tomto prípade neprichádza do úvahy nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko takýmto rozhodnutím sa nedosiahne sledovaný účel, pretože sa v danom prípade nejedná o peňažnú

pohľadávku. Podmienku podľa § 324 ods. 3 CSP je nevyhnutné bez ďalšieho považovať za splnenú vtedy, ak je vydanie zabezpečovacieho opatrenia z povahy veci vylúčené.

29. Neodkladné opatrenia v zmysle ustanovenia zmysle § 325 ods. 2 písm. f) až h) CSP slúžia ochrane jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana.

30. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ spravidla osvedčuje lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (v pozícii svedka incidentu), písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a pod.

31. Zákaz alebo obmedzenie priblíženia na určitú vzdialenosť, ako menej závažný zásah do osobných slobôd povinného, je ex lege podmienený tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita žalobkyne mohla byť ohrozená. Aj túto skutočnosť však musí žalobkyňa pred nariadením neodkladného opatrenia relevantným spôsobom osvedčiť (porovnaj Števíček, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2. vydanie, 2022, s. 1231 – 1246).

32. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. f) ako aj písm. h) Civilného sporového poriadku teda postačuje, ak je osvedčená možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity. Osvedčenie dôvodného podozrenia z možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná.

33. Pojem integrita je z jazykovedného hľadiska definovaný ako celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť. K ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násillia. Pojem násillia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak dostupná právna literatúra uvádza, že násillie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné a spôsobuje telesnú, aj duševnú ujmu.

34. Obsah neodkladných opatrení požadujúcich zdržať sa určitého konania v súvislosti s ochranou integrity ohrozenej osoby vychádza zo znenia čl. 3.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ)č. 606/2013 z 12.06.2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Jedná sa o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek formy rodovo - motivačného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe musí byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana.

35. Na nariadenie tohto typu neodkladného opatrenia musí mať súd osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. Navrhovateľovi teda postačuje, ak osvedčí existenciu hrozby zásahu do jeho telesnej alebo duševnej integrity.

36. Neodkladné opatrenie navrhované v danej veci je účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia. Právo nebyť vystavený násilliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom. Právo každej osoby na ochranu pred akoukoľvek formou násillia vyplýva nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, medzi ktoré patrí najmä Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násillia páchaného na ženách a iné. Za násillie je pritom potrebné považovať akýkoľvek útok vedený voči fyzickej osobe alebo aj psychickej integrite človeka, ktoré spôsobuje tejto osobe ujmu.

37. V predmetnej veci súd z tvrdení žalobkyne ako aj z pripojených spisov zistil také skutočnosti, ktoré odôvodňujú potrebu nariadenia neodkladného patrenia spočívajúceho v zákaze priblíženia sa žalovaného k žalobkyni, nakoľko žalobkyňa dostatočne osvedčila existenciu hrozby zásahu do jej telesnej a najmä duševnej integrity (osvedčila obavu o svoje zdravie, možný zásah do osobnej slobody, psychický nátlak a vyhrážky zo strany žalovaného). Žalobkyňou tak bol osvedčený zásah do jej integrity na zdraví, dôstojnosti ako aj slobode.

38. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 10Tp/9/2025 súd zistil, že uznesením zo dňa 13.11.2025 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku vydané uznesenie o začatí trestného stíhania a súčasne vznesené obvinenie žalovanému pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. h) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 13.11.2025 v čase okolo 06:00 hod. sa vrátil do miesta svojho trvalého bydliska ul. E. XXX/XX F. F., aj napriek tomu, že bol dňa 12.11.2025 o 01:30 hod. vykázaný zo spoločného obydľia ohrozenej osoby - žalobkyne, ktorú opakovane ohrozoval. Z rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie z 16.11.2025 o vzatí žalovaného do väzby súd zistil, že sudca pre prípravné konanie vzal žalovaného do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Väzbu sudca odôvodnil tým, že obvinený sa opakovane, a to v krátkom časovom slede (rok 2024-2025) dopúšťal trestných činov nebezpečného vyhrážania spáchaných voči identickým poškodeným t.j. jeho matke a bratovi. Teda tým osobám, s ktorými má spoločné bydlie. O tom má tri záznamy v odpise z registra trestov. Okrem toho zo záznamu o priestupkoch vyplýva, že bol 6 krát priestupkovo prejednávaný, z toho dvakrát hádka s bratom a vyhrážanie sa mu bitkou, jedenkrát napadnutie žalobkyne, dvakrát hrubé správanie a raz neuposlušnosť výzvy policajnej hliadky. Ani to mu však nezabránilo dňa 11.11.2025 a 12.11.2025 sa pod vplyvom alkoholu opätovne hádať s matkou, vyhrážať sa jej, pýtať od nej peniaze a dobíjať sa do jej izby, v ktorej sa pred ním zamkla, lebo sa ho bála.

39. Žalobkyňa odôvodnila svoju obavu vo vzťahu k žalovanému tým, že žalovaný žalobkyňu viackrát fyzicky napadol, uráža a obviňuje ju, psychický trápi, ponizuje jej ľudskú dôstojnosť, hovorí jej veci, ktoré sa jej dotýkajú osobne. Žalovaný jej vulgárne nadáva, vrieska, vyhráža sa. Naposledy t.j. 12.11.2025 privolala políciu, keď žalobkyňu opakovane napadol, vykázali ho zo spoločnej domácnosti na dobu 14-dní. Syn je nebezpečný agresor. Násilné správanie žalovaného sa každým dňom stupňuje, on nemá zábrany žalobkyni ublížiť. Ak by takéto správanie naďalej pokračovalo, mohlo by dôjsť k vážnej ujme na zdraví a životoch, prípadne na majetku.

40. Pravdivosti uvedených tvrdení žalobkyne nasvedčujú aj predchádzajúce odsúdenia žalovaného.

41. Z trestného rozkazu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 2T/26/2025 z 9.5.2025 vyplýva, že žalovaného súd uznal za vinného na tom skutkovom základe, že dňa 11.02.2025 v čase približne okolo 00.45 hod v rodinnom dome na adrese E. XXX/XX, F., O. F. M. G. začal pod vplyvom alkoholu rozbíjať dvere do izby, kde v tom čase boli zamknutí brat F. B. a matka A. B. a vyhrážať sa im slovami: „zabijem Vás, nedožijete do rána, zabijem Vás a dom bude môj“, čo u menovaných vzbudilo dôvodnú obavu o život a majetok, čím spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2, písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

42. Z trestného rozkazu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 0T/36/2024 z 26.7.2024 vyplýva, že žalovaného súd uznal za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil tak, že dňa 24.07.2024 v čase okolo 09:30 hod., v mieste svojho trvalého bydliska na adrese E. XXX/XX, F., v izbe rodinného domu, potom čo požil presne nezistené množstvo a druh alkoholických nápojov, po predchádzajúcej hádke so svojou sestrou A. E., s ktorou býva v spoločnej domácnosti, túto chytil za obe ruky, ktoré jej začal vytáčať, pričom na ňu kričal, že ju zabije, kde následne mu v ďalšom konaní zabránil ich brat, čím takto svojím konaním vzbudil u poškodenej dôvodnú obavu o jej život a zdravie, že tieto vyhrážky uskutoční.

43. Z trestného rozkazu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 13T/12/2024 z 13.3.2024 vyplýva, že žalovaného súd uznal za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil tak, že dňa 23.12.2023 v čase o 18.55 hod. v rodinnom dome č. XXX/XX na ulici E. v obci F., okres F. M. G. pod vplyvom alkoholu búchal

dverami a kričal, následne vošiel do kuchyne, kde bol upozornený svojím bratom F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, F., okr. F. M. G., aby netrieskal dverami a aby z miestnosti odišiel preč, načo obvinený chytil svojho brata pod krk a pritlačil ho k stene, čomu chcela zabrániť jeho matka A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, F., okr. F. M. G., ktorá sedela za stolom v kuchyni, ale obvinený jej z pravej ruky vytrhol zdravotnú palicu, ktorú používa pri chodení a udrel ju ňou do oblasti čela a následne palicu vyhodil z okna von na dvor so slovami „teraz vás pozabijam a môžece zavolať šandárov“ a následne odišiel z domu von na dvor, čím takto svojím konaním vzbudil u poškodenej A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, F., okr. F. M. G. dôvodnú obavu o svoj život a spôsobil jej zranenia a to pohmoždenie čela vľavo a pohmoždenie okolia ľavého oka s dobou liečenia 21 dní, F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, F., okr. F. M. G. nespôsobil žiadne zranenie. Súd mu okrem podmieneného trestu odňatia slobody uložil mimo iného aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby a uložil mu ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou.

44. Z pripojeného trestného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 13T/12/2024 a záverov znaleckého posudku MUDr. Porvažníka č. 23/2024 zo 7.2.2024 tiež vyplynulo, že u žalovaného bol zistený syndróm závislosti na alkohole v 3. vývojovom štádiu. Znalec konštatoval, že v prípade, že bude naďalej požívať žalovaný alkoholické nápoje, jeho pobyt na slobode môže byť nebezpečný v zmysle, že sa dopustí obdobného správania, za ktoré bol vo veci trestne stíhaný.

45. Pravdivosti tvrdení žalobkyne v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nasvedčujú aj predchádzajúce priestupkové postihnutia žalovaného, ktorý sa minimálne v jednom prípade mal dopustiť priestupku proti občianskemu spolunažívaniu vo vzťahu k žalobkyni, kedy dňa 24.7.2024 fyzicky napadol žalobkyňu. V ďalších dvoch prípadoch sa žalovaný dopustil priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu tým, že dňa 25.1.2025 sa vyhrážal bratovi a dňa 11.9.2025 išlo o hádku s bratom.

46. Vyššie uvedenými skutočnosťami bolo jednoznačne osvedčené možné ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity žalobkyne konaním žalovaného. Žalobkyňa jednoznačne osvedčila existenciu aktuálnej hrozby zásahu do jej telesnej alebo duševnej integrity, kedy bolo nie len osvedčené, ale aj preukázané, že žalovaný opakovane páchal na žalobkyni fyzické a psychické násilie, za čo bol aj opakovane súdne trestaný a minimálne v jednom prípade aj priestupkovo postihnutý.

47. Doterajšie správanie sa žalovaného, ktoré ho napokon momentálne priviedlo do väzby, odôvodnene vzbudzuje u žalobkyne obavu o život a zdravie a osvedčuje potrebu nariadenia neodkladného opatrenia vo forme zákazu približovania sa. Pre zákaz približovania sa k osobe je totiž potrebná intenzita konania hoci len hraničiaca s trestným činom, prípadne opakované menej závažné správanie sa povinnej osoby (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/113/2021 z 01. 07. 2021). V danom prípade je zrejmé, že žalovaný a v minulosti dopúšťal fyzického a psychického násillia na žalobkyni, teda opakovane zasahoval do telesnej a duševnej integrity žalobkyne, ktoré konanie malo intenzitu trestnej činnosti a zároveň bol za obdobné konanie vo vzťahu k žalobkyni a svojmu bratovi opakovane priestupkovo postihovaný. Ohrozenie alebo narušenie telesnej či duševnej integrity u človeka vyplýva z pôsobenia násillia. Hoci definície násillia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty. Násillím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násillie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násillie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násillím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násillie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanedáva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násillia (Najvyšší súd SR, sp. zn. 5 M Cdo 10/2012).

48. Je preto potrebné nariadiť požadované neodkladné opatrenie so zreteľom na ochranu života, zdravia, osobnej integrity žalobkyne, potreby nedotknuteľnosti jej osoby a súkromia, ako aj slobody jej pohybu a pobytu a to s odkazom na čl. 16 ods.1 a čl. 23 ods. 1 Ústavy SR, kedy z hľadiska proporcionality má prednosť ochrana telesnej integrity žalobkyne, jej života a zdravia, pred slobodou pohybu a pohybom inej osoby, t.j. žalovaného.

49. Súd z vyššie uvedených trestných spisov tunajšieho súdu mal celkom jasne osvedčené, že žalovaný sa k žalobkyni správal agresívne, preto boli dostatočne osvedčené aj tvrdenia žalobkyne a tom, že od svojho konania, ktorým zasahuje do telesnej a duševnej integrity žalobkyne ani v súčasnosti neupustil, pričom sa naďalej správa agresívne. Vo vzťahu k uloženému zákazu priblížiť sa na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, je zásah do práva žalovaného na slobodu pohybu len minimálny, primeraný potrebe poskytnutia ochrany žalobkyni. (porovnaj napríklad uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/47/2023 z 26.7.2023)

50. Tak ako už bolo vyššie konštatované, pre účely nariadenia neodkladného opatrenia nie je nevyhnutné, aby správanie žalovaného bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané (čo bez riadne vykonaného dokazovania ani nie je možné), ale postačuje osvedčenie možnosti, že konaním žalovaného bude ohrozená telesná integrita alebo duševná integrita žalobkyne, čo bolo podľa názoru súdu v okolnostiach daného prípadu jednoznačne a bezvýhradne splnené.

51. Je však splnená aj podmienka bezprostrednosti vo vzťahu k nariadeniu neodkladného opatrenia, nakoľko k poslednému agresívnemu konaniu žalovaného malo dôjsť v dňoch 12.11.2025 a 13.11.2025, pričom následne pre skutok z 13.11.2025 bol žalovaný aj vzatý do väzby, kde sa aktuálne nachádza.

52. Pokiaľ ide o existenciu bezprostredne hroziacej ujmy napriek tomu, že žalovaný sa v súčasnosti nachádza vo väzbe, tu je potrebné uviesť, že väzba v rámci trestného konania je len inštitútom zabezpečovacím, trvajúcim nevyhnutnú dobu, nie je trestom (sankciou) ukladaným na vopred určenú a časovo ohraničenú dobu. Žalovaný môže byť z väzby kedykoľvek prepustený (v prípravnom konaní postačuje aj rozhodnutie prokurátora), pričom je dôvodné očakávať (existuje taká hrozba), že pod vplyvom alkoholu bude opakovať svoje konanie vo vzťahu k žalobkyni. Aj samotné vzatie žalovaného do väzby svedčí mimoriadnej intenzite správania sa žalovaného voči osobe žalobkyne, kedy zabráneniu páchaniu ďalšej protiprávnej činnosti žalovaného bolo možné a zároveň nutné zabezpečiť krajným zabezpečovacím inštitútom využívaným v rámci trestného konania, najviac zasahujúcim osobnú slobodu osoby. Uvedená obava je navyše zvýraznená i predchádzajúcou činnosťou a tiež trestnou minulosťou osoby žalovaného, ktorý bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, a to výlučne za násilnú trestnú činnosť vo vzťahu k žalobkyni a ďalším blízkym osobám. Z uvedených dôvodov preto nie je dôvodné a opodstatnené domnievať sa, že žalovaný sa v budúcnosti ďalšieho obdobného agresívneho správania voči žalobkyni nedopustí a opakovane nezasiahne do jej telesnej alebo duševnej integrity. V súvislosti s nariadením neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 2 písm. h) CSP aj počas trvania väzby povinného, súd poukazuje na iné rozhodnutia súdov v obdobných prípadoch, napríklad na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/33/2025 z 23. 09. 2025, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bytrici sp.zn. 14Co/4/2021 z 29.1.2021, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/5/2022 z 26.1.2022). Vzatie žalovaného do väzby tak nijako neznižuje potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi žalobkyňou a žalovaným a existenciu bezprostredne hroziacej ujmy. Nemožno prehliadnuť ani tú skutočnosť, že žalobkyňa je osobou vo vyššom veku a udáva aj zdravotné problémy, preto sa násiliu zo strany žalovaného nedokáže ubrániť. Uvedené skutočnosti sú zrejmé aj zo skutkového opisu spáchaného trestného činu v trestnej veci sp.zn. 13T/12/2024.

53. Pokiaľ ide o povinnosť nepribližovať sa k žalobkyni na určenú vzdialenosť, túto súd obmedzil primerane okolnostiam a situácii medzi stranami.

54. Zákaz žalovanému približovať sa k žalobkyni je viazaný na osobu žalobkyne a vzťahuje sa na akékoľvek miesta, na ktorých sa táto zdržiava. Samozrejme už z povahy veci je zrejmé, že sa musí jednať o úmyselné priblíženie sa žalovaného k žalobkyni, pričom uvedeného nemôže zahŕňať náhodné neúmyselné stretnutia. Zákaz priblíženia má predchádzať úmyselnému konaniu žalovaného, nie akýmkoľvek jeho náhodným stretom so žalobkyňou, pri ktorých absentuje vedomé konanie žalovaného porušiť súdom uložený zákaz (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/47/2023 z 26.7.2023). Z dôvodu prípadného ďalšieho konania medzi stranami sporu, súd tiež vyslovil, že neodkladné opatrenie sa nevzťahuje na prítomnosť žalovaného na procesných úkonoch vykonávaných pred súdom (napr. pojednávanie), resp. pred orgánmi činnými v trestnom konaní. Vzdialenosť kratšiu ako 50 metrov považoval súd za dostačujúcu zabrániť prípadnému fyzickému kontaktu žalovaného so žalobkyňou.

55. Súd považuje za dôvodné uloženie obmedzenia zákazu priblíženia sa na vzdialenosť 50 metrov, ktorú vzdialenosť súd považuje za primeranú aj v súvislosti s okolnosťami bežného života a zároveň za dostatočne ochraňujúcu vzdialenosť (porovnaj napríklad uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 16Co/9/2020 z 15. 04. 2020, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/4/2021 z 21. 01. 2021). Vzdialenosť 50 metrov je primeraná a dostačujúca na ochranu žalobkyne, pričom zároveň umožní žalovanému jej reálne dodržiavanie. Takto uložená povinnosť zákazu priblížiť sa k žalobkyni jej poskytuje dostatočnú a komplexnú ochranu pred potenciálne nebezpečným konaním žalovaného voči nej a zároveň sa splní účel sledovaný nariadeným neodkladným opatrením.

56. Súd v súlade s návrhom žalobkyne („s výnimkou prípadov konaní pred orgánmi verejnej moci“) určil, že žalovaný sa smie priblížiť k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov len počas úkonov trestného konania, priestupkového konania alebo civilného konania, na ktoré bude žalovaný predvolaný a len v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch. Pokiaľ by strany sporu boli spoločne predvolané na procesné úkony súdu alebo na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, tak tento zákaz sa na dobu vykonávania jednotlivých procesných úkonov nevzťahuje. Takéto obmedzenie zákazu priblížiť sa nakoniec navrhovala samotná žalobkyňa vo svojom návrhu.

57. Podľa názoru súdu je v danom prípade splnená i druhá zo základných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to osvedčenie, že je daná potreba dočasnej úpravy pomerov medzi stranami. Navrhovaným neodkladným opatrením, vzhľadom na jeho charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, keďže podľa § 334 CSP súd na návrh neodkladné opatrenie vždy zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Právne účinky neodkladného opatrenia pri tom neobmedzia povinnú protistranu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, ktorý nebolo možné zúžiť, nakoľko ak žalovaný nemá záujem konať žalobkyňou opísaným spôsobom, nebude mať pre neho význam úmyselne sa približovať k žalobkyni na kratšiu ako vymedzenú vzdialenosť, pričom naopak žalobkyňa sa nebude musieť cítiť ohrozená z možného zásahu do jej telesnej či duševnej integrity, nebude teda narušený princíp proporcionality.

58. V konaní bol teda osvedčený nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana a skutočností odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia podľa aplikovaných ust. § 325 ods. 2 písm. f), písm. h) CSP.

59. Súd žalovanému uložil zákaz vstupovať do obydľia žalobkyne, nakoľko práve tam v minulosti dochádzalo a aj aktuálne malo dochádzať k zasahovaniu žalovaného do telesnej a duševnej integrity žalobkyne, kde všetky ňou popisované prípady sa vzťahujú práve k miestu jej bydliska, pričom ide o formu domáceho násillia.

60. Súd nariadil neodkladné opatrenie z dôvodu, aby zabránil prípadnému útoku žalovaného, fyzického či psychického na žalobkyňu, ktorý je vzhľadom na žalobkyňou opísané doterajšie správanie sa jej syna možné očakávať. Súd zdôrazňuje, že tento zákaz vstupu do domu na L. E. XXX/XX, F. je dôvodný práve preto, že žalovaný sa zdržiaval v spoločnom obydľi žalobkyne a žalovaného a bolo osvedčené, že práve tu sa dopúšťal konania zasahujúceho do telesnej a duševnej integrity žalobkyne. V tejto súvislosti súd uvádza, že právo na ochranu života a zdravia, duševnej integrity, ktoré je násillníkom ohrozované, má absolútnu povahu, pričom je silnejšie aj ako vlastnícke (spoluvlastnícke) právo násillníka, či ako právo na obydlie. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je irelevantné, či v prospech povinnej osoby svedčí vlastnícke alebo iné subjektívne právo vo vzťahu k dotknutému domu alebo bytu. Obdobne ako pri neodkladnom opatrení v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) CSP, musí mať súd za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity žalobcu konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. V tom sa účel neodkladných opatrení podľa písm. e) a písm. f) do určitej miery prekrýva. Kvalitatívne požiadavky na osvedčenie rozhodujúcich skutočností sú však vždy determinované konkrétnymi okolnosťami prípadu ad hoc.

61. Obmedzenie užívacieho oprávnenia podielového spoluvlastníka (ako iba jedného z oprávnení vlastníka) v danom prípade, nemožno považovať za prípad núteného obmedzenia vlastníckeho práva, nakoľko je skôr predbežnou sankciou za porušenie inej právnej povinnosti (primerane, avšak v súvislosti s obmedzením dispozičného oprávnenia vlastníka s vecou neodkladným (predbežným) opatrením, porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu ČR, III. ÚS 394/2001).

62. V režime Civilného sporového poriadku nie sú právne účinky neodkladného opatrenia ex lege vopred časovo obmedzené. Konceptia inštitútu neodkladného opatrenia vychádza z princípu ochrany práv a oprávnených záujmov navrhovateľa bez vopred vymedzeného časového ohraničenia, pokiaľ trvajú dôvody jeho nariadenia (§ 334 CSP). Časové obmedzenie neodkladného opatrenia je preto výnimočným limitovaním jeho účinkov, ku ktorému pristúpi súd iba v odôvodnených prípadoch. Práva osoby, ktorá je dôvodne nariadeným a trvajúcim neodkladným opatrením obmedzená, sú chránené prostredníctvom § 338 CSP a osobitným ustanovením o zodpovednosti navrhovateľa za škodu a inú ujmu, ktorá neodkladným opatrením vznikla (§ 340 CSP). Vzhľadom na individuálne špecifiká každého prípadu je súd oprávnený vopred časovo obmedziť trvanie neodkladného opatrenia, pokiaľ to odôvodňujú konkrétne okolnosti. Nesprávny je však schematický postup, pri ktorom súd bez vecných dôvodov nariadi neodkladné opatrenie iba do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Súčasťou výroku uznesenia o nariadení časovo obmedzeného neodkladného opatrenia musí byť aj presné určenie doby, po ktorú má neodkladné opatrenie trvať. Súd pri rozhodovaní o tejto otázke nie je viazaný návrhom a časové obmedzenie môže vyjadriť aj v prípade, ak sa ho navrhovateľ výslovne nedomáha. Akékoľvek časové obmedzenie neodkladného opatrenia vo svojej podstate limituje súdnu ochranu, ktorá je navrhovateľovi poskytovaná. Výnimkou je iba prípad, ak sa samotný navrhovateľ domáha nariadenia neodkladného opatrenia iba na určité časové obdobie. O časovom obmedzení neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez návrhu na základe vlastného uváženia. Ak sa toho navrhovateľ nedomáhal alebo sa výslovne domáhal nariadenia neodkladného opatrenia bez časového obmedzenia, musí súd pri konštituovaní časového ohraničenia osobitným výrokom návrh v prevyšujúcej časti zamietnuť. V odôvodnení rozhodnutia sa následne vysporiada s otázkou, prečo nenariadil neodkladné opatrenie bez časového obmedzenia, resp. prečo jeho účinky limitoval (porovnaj Civilný sporový poriadok, 2. vydanie, 2022, s. 1265 - 1268; F. Sedlačko, § 330).

63. Súd je toho názoru, že dočasnosť neodkladného opatrenia je v danom prípade dostatočne reprezentovaná možnosťou kedykoľvek zrušiť toto neodkladné opatrenie na návrh ktorejkoľvek strany sporu. Súd v danom prípade musel prihliadnuť na mimoriadne okolnosti prípadu, kedy bolo v konaní preukázané, že žalovaný sa v minulosti opakovane dopúšťal fyzického a psychického násillia na žalobkyni a zároveň v tomto konaní osvedčené, že sa takéhoto agresívneho správania dopúšťa aj naďalej. Uvedenému nasvedčujú právoplatné odsúdenia žalovaného a priestupkové postihnutia žalovaného v priebehu posledných dvoch rokov a zároveň aktuálne prebiehajúce trestné konanie žalovaného, kde je tento väzobne stíhaný. Za týchto okolností je podľa názoru súdu absolútne neprimerané a neprípustné prenášať akúkoľvek zodpovednosť ukladaním povinnosti podávať žalobu, či inak časovo obmedzovať trvanie neodkladného opatrenia na obeť násillia – žalobkyňu. V tejto súvislosti súd musel prihliadnuť nie len na vek a zdravotný stav žalobkyne (stav po infarkte myokardu a koronárnej intervencii, hypertenzia – zistené z pripojeného spisu 13T/12/2024), ale aj okolnosti predchádzajúcich odsúdení žalovaného, v rámci ktorých žalobkyňa vystupuje ako poškodená. Žalovaný má celý rad možností, ako vzniknutú situáciu riešiť, a to v prvom rade prestať sa násilne správať k žalobkyni, zároveň riešiť spoluvlastnícky vzťah so žalobkyňou formou žaloby, alebo riešiť tento vzťah formou mimosúdnej dohody, alebo inak si upraviť vzájomné vzťahy pri zachovaní podielového spoluvlastníctva.

64. Súd vo výroku uznesenia neuložil žalobkyni povinnosť podať žalobu vo veci samej, lebo v danom prípade je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, a to s poukazom charakter nariadeného neodkladného opatrenia. Zároveň za vyššie opísaných okolností, nie je vhodné ukladať žalobkyni povinnosť podávať žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a viazať na toto podanie žaloby účinky trvania neodkladného opatrenia. Takáto žaloba by sa týkala všetkých podielových spoluvlastníkov, nie iba strán tohto sporu. Zároveň by vylučovala možnosť mimosúdnej dohody o zrušení a vyporiadaní medzi spoluvlastníkmi prípadne inak si upraviť vzájomné vzťahy pri zachovaní podielového spoluvlastníctva.

65. Súd nevidí ani najmenší dôvod, aby vnucoval žalobkyni v tomto smere riešenie. Všetky riešenia danej situácie sú totiž dostupné aj žalovanému. Súd nepovažoval za vhodné ani akékoľvek iné konkrétne časové obmedzenie trvania neodkladného opatrenia, nakoľko každé takéto obmedzenie (či do skončenia konkrétneho konania, prípadne konkrétne časové vymedzenie) by za určitých okolností mohlo viesť k ohrozeniu života a zdravia žalobkyne, pričom vývoj situácie, ako vyplýva zo súdom zistených skutočností, nie je možné dosť dobre predpokladať.

66. Žalovaný má v zmysle § 334 CSP možnosť podať návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Ak teda žalovaný hodnoverne preukáže, že na jeho strane už neexistujú dôvody vymedzené v ust. § 325 ods. 2 písm. f) a písm. h) CSP voči žalobkyni, má možnosť domáhať sa zrušenia nariadeného neodkladného opatrenia.

67. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch, k čomu v danom prípade nedôjde.

68. Zároveň súd v zmysle § 337 ods. 1 CSP poučil povinného o možnosti podať žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať nároku na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Tu súd dáva do pozornosti aj R 40/2020: Ak uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia vykazuje nedostatky v poučení o právnych následkoch spojených s podaním žaloby vo veci samej podľa ustanovenia § 337 ods. 1 CSP, nejde o porušenie práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) CSP.

69. Toto neodkladné opatrenie môže byť zrušené postupom podľa § 334 CSP, podľa ktorého súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Na podanie návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia je legitimovaná nielen osoba, ktorej bola nariadením neodkladného opatrenia uložená povinnosť (tiež spočívajúca v dodržiavaní zákazu), ale aj samotná žalobkyňa.

70. Súd taktiež poukazuje na skutočnosť, že nepovažoval za vhodné za aktuálneho skutkového stavu nariadiť kontrolu dodržiavania neodkladným opatrením nariadených povinností technickými prostriedkami a v tejto časti návrh žalobkyne zamietol. Žalovaný sa toho času nachádza vo väzbe, preto nie je možné realizovať úkony v súlade so zákonom č. 78/2015 Z.z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami. V prípade hypotetického nahradenia väzby u žalovaného a jeho prepustenia z väzby, bude jednou z možností väzobného súdu zaoberať sa aj nariadením kontroly dodržiavania uložených primeraných povinností a obmedzení technickými prostriedkami, ako jedného z obmedzení, ktoré sa môže uložiť pri nahradení väzby zákonnými inštitútmi. Kontrola dodržiavania nariadených povinností nie je osobitným druhom neodkladného opatrenia, naviac jedná sa o možnosť súdu pristúpiť k takémuto opatreniu. Je potrebné si tiež uvedomiť, že vzhľadom na uloženú povinnosť žalovanému nepribližovať sa k žalobkyni na určitú vzdialenosť, jednalo by sa aj o určité obmedzenie v podobe strieť aplikáciu a nosenie technického zariadenia na jej strane. V prípade, že by si to okolnosti na strane žalobkyne prípadne žalovaného vyžadovali, je možné domáhať sa návrhu v zmysle § 325 ods. 3 CSP opätovne, pričom o tomto návrhu bude rozhodnuté po prešetrení podmienok uloženia kontroly v primeranej lehote. V súčasnosti za aktuálne zisteného skutkového stavu je však nariadenie takejto kontroly v rozpore so zásadou primeranosti, a to dokonca na oboch stranách konania. Zároveň by za týchto okolností zásade primeranosti odporovalo nariadenie kontroly technickými prostriedkami z dôvodu, že súd neobmedzil trvanie neodkladného opatrenia na konkrétne vymedzený čas, dočasnosť neodkladného opatrenia je v danom prípade reprezentovaná možnosťou kedykoľvek zrušiť toto neodkladné opatrenie na návrh ktorejkoľvek strany sporu.

71. Sumarizujúc vyššie uvedené súd uzatvára a zdôrazňuje splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia v danej veci:

-žalobkyňa tvrdila a aj osvedčila skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, existencia hrozby zásahu do telesnej a duševnej integrity žalobkyne bola preukázaná násilným správaním žalovaného vo vzťahu k nej, vyplývajúca z tvrdení žalobkyne a osvedčená skutočnosťami zistenými z pripojených trestných spisov tunajšieho súdu (princíp opodstatnenosti),

-uložením požadovaných obmedzení (zákazu priblíženia sa a zákazu vstupu do obydľia žalobkyne) objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobkyňa domáha, a to ochranu pred zásahom do jej telesnej a duševnej integrity zo strany žalovaného – ochrana pred násilným konaním žalovaného (princíp efektívnosti),

-navrhovaným neodkladným opatrením, nebude vytvorený nenávratný stav, že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia žalovaného neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah – dočasnosť neodkladného opatrenia je reprezentovaná možnosťou jeho zrušenia na návrh ktorejkoľvek strany, riešenie vzťahu žalovaného a žalobkyne (osobného ako aj spoluvlastníckeho) je plne v rukách

a možnostiach žalovaného, akékoľvek časové obmedzenie neodkladného opatrenia vo svojej podstate limituje súdnu ochranu (v tejto veci ochranu života a zdravia), ktorá je žalobkyni poskytovaná (princíp proporcionality),

-sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením - vydanie zabezpečovacieho opatrenia z povahy veci vylúčené (princíp subsidiarity).

72. Ako vyplýva z § 354 CSP na konanie podľa tejto časti sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak.

73. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

74. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

75. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

76. Nakoľko v danom prípade súd nariadil neodkladné opatrenie v zmysle § 336 ods. 1 CSP, súd zároveň rozhodol aj o trovách konania.

77. V danom konaní tak bola žalobkyňa úspešná v celom rozsahu, pretože súd jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 2 písm. f) ako aj podľa ust. § 325 ods. 2 písm. h) CSP vyhovel. Pokiaľ bol čiastočne zamietnutý návrh žalobkyne, toto zamietnutie sa týkalo iba návrhu na kontrolu dodržiavania nariadených povinností technickými prostriedkami, ako však súd uviedol vyššie, toto nie je osobitným druhom neodkladného opatrenia.

78. Vzhľadom na uvedené žalobkyni patrí nárok na priznanie náhrady trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%, ktorý nárok jej súd aj priznal. O konkrétnej výške trov súd rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením.

Poučenie:

5C/69/2025

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Toto neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením.